

Евангелско четиво и проповед на Неделя Кръстопоклонна

Марк 8:34-9:1

И като повика народа с учениците Си, рече им: Който иска да върви, след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва.

Защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби, а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси.

Защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си?

Или какъв откуп ще даде човек за душата си?

Защото, който се срами от Мене и от думите Ми в тоя прелюбодееен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите Ангели.

И рече им: Истина ви казвам, тук стоят някои, които няма да вкусят смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила.

Братя и сестри,

Всеки, който иска да върви след Господа, трябва да се отрече от себе си, да вземе кръста си и да следва Христос.

Това са слова, завещани от Самия Спасител на света – Божия Син, Богочовека Иисус Христос, Второто лице на Света Троица.

За да бъдем Христови, за да следваме Христос е нужно много повече от заявяването и декларирането на християнски светоглед. Нужно е отречение от себе си. Какво значи това? Значи да се откажем от празните мечти за суетно богатство, за комфорт и благоденствие, за слава и власт, за добруване тук, на земята.

Да вземем кръста си - значи доброволно, в име Христово да носим теготите, изпитанията и страданията, отредени за наше спасение. Значи да не бъдем завистливи и алчни към чуждото благополучие, като знаем, че християнинът се пази от зложелание и че трябва във всичко да вижда и търси доброто. И като не забравяме, че за всеки изпитанията са различни според мярата на нашите сили.

Да се отречем от себе си – значи да не търсим съглашателство със света. Да приемем, че като Христови воители, въоръжени с всеоръжието на вярата и с кръстното знамение, знаем, че нашия земен живот е бран, война срещу поднебесните духове на злобата, непрестанна битка за спасение...

Да не мислим как да се устроим в този свят, а да мислим как да следваме Христа, като помним, че Бог знае всичко и че необходимото ни Той ще го придаде.

Защото каква полза да придобием цял свят, а повредим на душата си?

Каква полза да живеем добре и безбедно, когато този живот е временен и в

тези кратки земни дни не сме били с Христа?

Може ли да ни послужи за нещо роптаенето срещу нашия кръст?

Нашата житейска участ ни е дадена за спасение, а ако има ропот, ще ни бъде за осъждане.

Нека да носим кръста си, така както Господ понесе Своя кръст по Голготския път. И да помним, че без кръст, без страдания и разпятие, не ще има възкресение за вечен живот.

Молитвите на Майката Божия и Силата на Честния кръст да е с всички вас. Амин!

2017 г.